

HARLEQUIN®

026
MAI

Romantika

MELISSA MCCLONE

*Miljardäri
mängumaa*

Melissa McClone
MEMO: THE BILLIONAIRE'S PROPOSAL
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Melissa Martinez McClone
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M05209610
ISBN 978-9949-12-918-8

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Armas lugeja!

Harlequini raamatud on moodustanud osa minu elust keskkooli viimasest klassist alates. Inglise keele tunnis ütles meie õpetaja proua Cooper, et me hakkame õppima kirjanduse erinevaid žanreid. Üks mu klassiõdedest tõi kooli suure pruuni paber koti täie Harlequini armastusromaane, mis kuulusid ta emale. Need jagati lugemiseks laiali. Sellele pidi järgnema kirjalik töö.

Ma ei osanud midagi oodata, sest polnud kunagi lugenud Harlequini romaane. Aga raamatu eksootiline tegevuspaik – Kanaari saared – ning kangelase ja kangelanna omavahelised suhted köitsid mind kohe. Ma kirjutasin oma kirjandi, kuid lugemishimu oli tärganud. Lood viisid mind kaugele õpingutest, ma unustasin ennast raamatusse, kus võisin armuda, teades, et õnnelik lõpp on garanteeritud. See oli ideaalne põgenemine!

Ma mäletan, kuidas istusin pärast kooli lõpetamist sohval oma kodus Tempe'is Arizonas. Ma olin just lõpetanud Harlequini armastusromaa ni lugemise. Kujutasin ette, et selle kaanel on minu nimi. Ja mõtlesin endamisi, kas mina ei võiks kirjutada ise midagi, midagi seesugust, mis paneb lugeja südame põksuma samal kombel kui minul neid raamatuid lugedes. Ma otsustasin katsetada.

Üsna varsti sai mulle selgeks, et raamatut lugeda on palju kergem kui seda kirjutada. Aga ma ei jätnud jonn i ja olin põnevil, kui mu esimene armastuslugu 1999. aastal

Silhouette Yours Truly's ära trükiti. Nüüd on mu nimi Harlequini armastusromaanide kaantel, nagu olin kunagi unistanud.

Nii saavadki unelmad tõeks, nagu Harlequini raamatutes lubatakse. Kuigi minu raamat erineb esimesest armastusromaanist, mida ma aastate eest lugesin, on eksootiline maastik ja õnnelik lõpp samad. Ma loodan, et teile meeldib lugu Chaneyst ja Drake'ist, kes kaotavad südame vastu tahtmist ja kelle unelmad lõpuks täituvad.

Õnne kuueteistkümnendaks sünnipäevaks, Harlequin!

Melissa

Mu blogi lugejatele, eriti Amyle, Brandyle, Kassiprouale Drule, rotimammale Nathalie'le; Saritale, Torile ja Virginiale, kelle igapäevased kommentaarid lõbustasid mind selle raamatu kirjutamise ajal.

*Eriline tänu Robin Barrettile, MD,
Roxanne ja Brian Coynele, Greg Taylorile,
Virginia Kantrale, Terri Reedile ja mu perekonnale.*

Proloog

“Ma teadsin, et praktikaageg muudab elu, aga ma poleks kunagi arvanud, et saan nii palju häid sõpru.” Jänese ja Hirve pubis, kus õhus hõljus õlle- ja praelõhn, tõstis Chaney Sullivan õlleklaasi nende kaheteistkümne kaastöötaja terviseks, kes istusid hüvastijätupeo laua ümber. Londonist lahkumine tegi teda veidi nukraks. “Ma hakan teie järele väga igatsema.”

“Vaatame, mida sa siis ütled, kui me ilmume su ukselävele ja tahame Disneylandi näha!” Gemma, kes üüris Chaneyle tuba, heitis blondi lõvilaka üle õla. “Siis sa küll meie järele enam ei igatse!”

“Disneyland, Universali stuudiod, Beverly Hills, Venice Beach.” Mõte sõpru uuesti näha täitis Cheney südame soojusega. Ta asetas klaasi lauale. “Kui te tulete Los Angelesesse, mängin ma teile meelsasti giidi.”

“Kas see käib ka minu kohta?” küsis sügav mehehäääl Chaney selja tagant.

Tuttavat walesi murrakut kuuldes läks Chaneyl südame alt õõnsaks. Ta pulss muutus kiiremaks.

Ta tõusis püsti, keeras ringi ja nägi enda ees Dragon Llewelyn Limitedi peadirektorit Drake Llewelyni. Chaney pea ulatus mehele lõuani, nii et ta pidi alt üles vaatama.

Otsekui klantsajakirja kaante vahelt välja hüpanud kallis ülikonnas ja sportlik Drake püüdis alati naiste pilke. Tema viis tekitada alluvates tunnet, nagu oleks just nende

panus kompanii edus kõige suurem, pälvis kõikide tänu soole vaatamata. Kuid Chaneyle avaldas muljet hoopis tema võimekus ja tööeetika.

Kahekümne üheksa aasta vanune mees – ainult seitse aastat Chaneyst noorem – oli muutnud Dragon Llewelyni rahvusvaheliseks globaalse portfoolioga edukaks meedia- ja telekommunikatsiooni korporatsiooniks. Selle oli ta saavutanud higi ja vaeva ning loomupärase nutikusega.

Chaney naeratus oli imetlev. Ta ei saanud sinna midagi parata.

Drake nägi igas mõttes välja nagu ülemus, peale ühe erandi – ja selleks olid juuksed. Need polnud lühikeseks lõigatud, nagu sobinuks ta üldise stiiliga. Mehe tumedad lainelised salgud langesid seljale, andes talle pigem kerge-meelse kui auväärse välimuse.

Chaney oli mitu korda kujutanud ette, kuidas ta oma sõrmed nendest läbi libistab. Ta oli kujutanud ette paljusid muidki asju. Ja ükski neist polnud seotud tööpraktikaga.

Drake kergitas otsekui vastust oodates kulmu. Ja seda ta ootabki, tõdes Chaney. Drake Llewelynile ei meeldinud millegi ega kellegi järele oodata. Nii palju oli Chaney nelja kuu praktikaaja jooksul plaaniosakonnas temast teada saanud.

Chaney ajas lõua õieli, et näha välja vapram, kui ta tegelikult oli. Võib-olla tuli see õllest või teadmisesest, et homme õhtul on ta juba üle ookeani teisel kontinendil. “Muidugi käib see ka teie kohta, härra Llewelyn.”

“Drake,” parandas Drake teda. “Teie praktika lõppes tunni aja eest. Te ei tööta enam minu alluvuses.”

Mees suunas oma soojade pruunide, kuldsete täppi-dega silmade pilgu Chaney omasse, mis tekitas Chaney's tunde, justkui oleks ta järgmine eriprojekt, millest Drake tahab kinni haarata. See tekitas sisemisi värinaid.

Muidugi polnud see tõsi, eriti kui arvestada trobikonda ilusaid naisi, kellega Drake väljas käis, või praegu päeva-korral olevat supermodell, kellele meedia oli omistanud Drake'i sõbratari tiitli.

Aga see mõte tõstis Chaney kehatemperatuuri mitme kraadi võrra. Kui praegu oleks tema sünnipäeva-, mitte lahkumispidu, teaks ta, mida küünlaid ära puhudes soovida.

“Drake,” pressis naine läbi käheda kurgu otsekui esimest korda armunud teismeline, aga mitte kahekümne kahe aastane naine. Hea küll, ta on Drake'ist sisse võetud, nagu iga teine naine firmas. Ilmselt iga naine, kes elab ja hingab, hoolimata vanusest või perekonnaseisust.

See mees tõmbab ligi.

Ta kaunilt tahutud põsesarnad ja lõug lausa meelitasid puudutama. Ta täidlased huuled vihjasid pikkadele tulistele suudlustele. Ja tema pangakonto töötas rahamuredest vaba elu.

Võluprints oli Drake Llewelyni kõrval ümmargune null. Drake oli kuningas Midas ja Adonis ühes isikus. Milline naine ei tahaks tema südant vallutada?

“Pange kirja, Gem, et meil on Lõuna-Californias giid olemas,” ütles Drake pooleldi naljaga, pooleldi tõsisel toonil, mida Chaney oli õppinud armastama. “Kuna meil on seal kaabelkanalid, võib juhtuda, et me hakkame seal tulevikus rohkem viibima.”

Gemma pilk oli imetlev. Ka tema oli langenud Draakonni – selline oli Drake'i hüüdnimi töö juures – võlude ohvriks. Gemma plöksutas ripsmeid ja naeratas säravalt. “Juba panin, söör.”

“Väga hea.” Naeratus tekitas Drake'i silmanurkadesse kerged kortsud.

Chaney surus ohke alla. Ta oli igatsenud kättesaadamatut – hea küll, Drake'i – sellest ajast alates, kui oli kolmandal päeval pärast praktikale asumist meest esimest korda näinud.

Gemma tõmbas tooli laua juurde, otse enda ja Chaney oma vahele. Kõik teised paistsid olevat rohkem huvitatud õlleklaaside täitmisest kui oma uhkest bossist.

“Me pole tulnud siia telerist jalgpallimatši vaatama.” Drake astus laua juurde, kus seisis poolikud klaasid ja taldrikud friikartulitega. “Ärasaatmispidu vajab enamat kui õlu ja friikartulid. Ma olen kohe tagasi.”

Ta läks baarimehega rääkima. Varsti ilmusid lauale vaagnad suupistetega, pudel šampanjat ja pokaalid. Nüüd sarnanes laud puhvetiga. Kõik härra Llewelyni – Drake'i kulul.

“Nüüd me saame Chaney korralikult Ühendriikidesse tagasi saata,” ütles ta rahulolevalt naeratades.

“Ettekandja ulatas Chaneyle šampanjaklaasi.

“See on nii...” Kihisevat jooki vaadates tundis Chaney ennast kerge ja muretuna, isegi natuke staarina, kuid ei tahtnud seda välja näidata. “See on teist nii tähelepanelik, söör. Tänan.”

“Vähemalt seda saan ma teha, et tänada teid tubli töö eest viimaste kuude jooksul, eriti kaabelkanali rajamisel.”

Drake tõstis klaasi. “Chaney terviseks, me hakkame sinust puudust tundma.”

Chaney kolleegid tõstsid pokaalid ja ühinesid toostiga.

Chaney silmis kipitasid pisarad. Ta keel tundus olevat kaks korda suurem. Nii tundelist ärasaatmist polnud naine oodanud. Ta pomises tänusõnad ja rüüpas sõõmu šampanjat.

Drake ulatas talle valge taskurätiku – seesuguse, mida Chaney vanaisa oli kandnud taskus varuks. Ta polnud arvanud, et noor mees nagu Drake ka sellist kannab. Rütüllik vanamoodne liigutus päästis valla uued pisarad.

Drake Llewelyn oli liiga hea, et olla tõsi.

Kui Chaney tupsutas rätikuga silmi, viskusid sõbrad toidu kallale nagu näljased hüäänid. Chaney ei mõistnud neid hukka. Road olid hõrgutavad ja lõhnasid hästi.

“Kas teie ei söögi?” küsis Drake.

Chaney noogutas. “Ma püüan otsustada, mida kõigepealt proovin.”

“Mina tean, mida ma tahan.”

“Krevette?”

Drake tuli lähemale, nii lähedale, et Chaney tundis kaelal ta sooja hingeõhku ja mehelikku lõhna, mis teda ümbritses. “Liiga palju küüslauku.”

Chaneyt läbis värin, milles oli nii erutust kui ka hirmu. Ta oli harjunud distantsiga, mitte nii suure füüsilise lähedusega. Kuigi nad olid töötanud samal korrusel, piirduisid nende kontaktid koosolekutega ja mõne vestlusega

koridoris. Ta võttis julguse kokku. “Mis teid siis isutab, Drake?”

“Teie.”

Õhk tungis Chaney kopsudest pahinal välja. See on liiga uskumatu. Ta surus käed rusikasse, nii et küüned kaevusid peopessa. Issake! Vähemalt pole see unenägu. “Ma...”

“Ma olen teid jälginud,” ütles Drake vaikselt teda üle šampanjaklaasi silmitsedes. “Te olete tark, töökas ja kuratlikult seksikas. Ärge sõitke tagasi Ühendriikidesse, Chaney. Jääge siia, Londonisse, minu juurde.”

Chaney süda hakkas kolm korda kiiremini taguma. Kas Drake teeb temaga nalja? Tõenäoliselt lühendab praegune südamepekslemine ta eluiga, kuid Chaney ei hoolinud sellest. Drake Llewelyn soovib, et ta jääks Londonisse! Ilmselt on ta suhted oma supermodelliga katkestanud.

Chaneyt läbis ootus. Ja erutus. Ta oli Drake’ist kogu aeg unistanud, kuid tal polnud aimugi, et temas nähti enamat kui praktikanti. “Miks te midagi ei öelnud?”

“Te töötate minu alluvuses, kullake. Töötasite,” parandas ta ennast. “Mul pole kombeks oma alluvatega kurameerida.”

Ükski unelm polnud kunagi nii magus olnud. Ükski asi Chaney elus polnud nii hea tundunud. Tal hakkas hirm. Ei tohi liialt loota!

“Kas te soovite tõesti, et ma jääksin?”

“Täiesti kindlalt.”

Oh sa raks! Chaney tahtis jääda Londonisse. Drake’i juurde. Proua Drake Llewelynina. Ta hingas sügavalt sisse ja aeglaselt välja. “Kui kauaks?”